

ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:
 Egész évre ..... 4 Ft
 Fél évre ..... 2 Ft
 Negyed évre ..... 1 Ft
 Egyes szám ára 10 kr.

Feloldós szerződés, hirtelhalálosra és lán-
ANDOR PÁL.
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Fé-utca.
 Hirdetések díjazásában zerint.
 Kéziratok nem adnak vissza

Közjótékonyág.

(H. s.) A jótékonyág gyakorlása nem az állam teendője. A társadalom költelensége a jótékonyág ügyét eljuttatja, a humanizmus, emberi érzelem nem felelődhetik ki tehát törvényprafagrafusokban, vagyis abban az alakban, a melyben az állam akarata kifejezhető. A humanizmus nem az állam tagjának, hanem az *embereknek* kell gyakorolni, az embereknek, illetve az emberek összességének, a társadalomnak.

Mindenestre a társadalom gyöngébb voltak a jele, ha az államnak hathatósabban kell fellépnie a jótékonyág gyakorlásának intézése terén s a magánjótékonyág nem foglalt el szélesebb teret. A jótékonyág gyakorlásának egész terét azonban az állam a magánjótékonyágra nem bízhatja, bármily kiterjedt is a magánjótékonyág. Még olyan emiensen fejtelt és határozott jellegű társadalomban is, mint Anglia, a hol évszázados intézményei vannak a magánjótékonyágnak, mindenhol ott is törvényekkel kellett biztosítani a szegényeknek a támogatást. A *poor lawok* egész gyűjteménye biztosítja Anglia szegényeit és nyomorúkjait a végső szükség ellen.

Csak így van egyéb államokban is, jelszen pedig Franciaországban is és Németországban is és valamennyi modern államban, hol a közigazgatás szervezett.

Általános tapasztalati tény, hogy a sze-

gényűgy szervezett vagy kevésbé szervezett volta szorosan összefügg, vagyis inkább egyenes arányban van az állam közigazgatási szerveztségének fokával. Minnél fejlettebb a közigazgatás, annál gondosabban van el látva egy-egy államban a szegényűgy. S ez természetes is. A szegényűgyet a közigazgatásnak; legkisebb szervei, a községek látják csak el; a közigazgatás szerveztségi fokának fejlődése, aközveti közigazgatás szerveztségének és a szegényűgy rendeztsége egyenes arányú, szoros összefüggésű.

Nálunk is a közigazgatással együtt szervezték a szegényűgyet. Külön *poor lawokat* nem igen hoztak; adórendszereinkben sem találjuk meg ugy a szegényadót, mint Angliában. Sokkal fejlettebbek voltak közigazgatási állapotaink általában, semhoggy ily részlet kérdésre törvény hozásunk bővebb figyelmet fordítható voltna.

Most, hogy Magyarország közigazgatásának teljes reformján munkálkodnak a belügyminiszterumban, nyilván szembeűnt szegényűgyünk rendezelensége és nemcsak közigazgatási, de általános emberi szempontból is sürgetőnek találván e kérdés rendezését, a belügyminiszterium vezetésével megbízott miniszterelnök addig is, míg a szegényűgy rendezését az általános közigazgatási reformmal együtt megterhelheti, szükséges látta, hogy egy terjedelmes rendelkezlen legalább ideig-óráig való rendezését életbeillesztse. Ez a belügyminiszteri ren-

delet is természetesen a községeknek járja meg a szegényűgy öréinek. Csak a község ismerheti a szegényűgyet, mert a szegényűgy nem olyan jelenség, a melyet látvalos apratúlás konstataálni lehetne; a községi, közigazgatási szerveztl nagyjában, egészében olyan kisküri, hogy a község közigazgatási tisztviselői meg magánuton is meggyőződést szerzhethet arról, hogy hol leledik a szegényűgy és hol és mily módon kell a támogatást nyújtani. Központilag kezelni a szegényűgyet teljesen lehetetlen, legfeljebb irányító eszmelét terjeszthet a központ a községeknek, de a szegényűgyvel nagy kérételekben elfutani lehetetlen. A belügyminiszteri rendelet nem is követel a szegényűgyből a központ számára egyebet föltelgyötetnél és az országos szegényűgy költségek fedezésénél. Hogy az egyes községek a szegényűgyi költségeket miként használják fel, arról csak utólagos jelentést kíván a belügyminiszter.

A községeknek így önálló működési tere nyílik a szegényűgyben. Még pedig olyan működési tere ez, mely nem csak hivatalnok költelenségét, hanem értelmességét és szívet kíván. Mert a községre bíz a belügyminiszteri rendelet minden községűgyre szorult; talált gyermekek, apólsában nem levő beteg, gyogyíthatatlan beteg, elmebeteg, siketnemát, vakot, hülyét, nyomorékokat. És a községre bízza ezeket nemcsak pénzbeli segélyezését, hanem testi és szellemi neve-

TÁRCSA.

Egy dedektív jegyzeteiből.

A hercegi gyűjtője.

— Az „Alsó-Lendvai Híradó” eredeti tárazája. —

Fényes fouri társaság gyűlt össze Barsay hercegnél. A grófné heves bíró szokott a magyar fővárosban tölteni, de megjelensékor rendszeren ugy esélyt adott, a melyen csak a legkiválóbb személyegek jelenhettek meg. A nagy fogadó terem villamos lámpákkal volt kivilágítva s rozgatók, tüdőfűzők benne minden, a remek díszletek, a hölgyek drága ékszerei, különösen pedig Barsay herceg ugyan egy brillians kövevel kirakott gyűrű, melynek láttára egy éltes kövvel grófné edes mosolyát s ríkások: hangon ezt a megjegyzést tette a hercegnék:

— Ah a párisi gyűrű! Összeem, magam is megálmánultam a kirakásban, de 28000 francot megis csak sokalltam erre.

Erre a megjegyzésre a kivánsiak egész sero-ve tette körül a hercegnét, ki látván, mennyire érdekelnék a gyűrűt látni, lehozta azt az ujjáról.

— Ime, tisztelt hölgyeim és uraim! Mindenki kivánságát ki akarom elégíteni. Mielőztársé megtekinteni, az egész ugyan nem valami eszudá darab, de a munka nem mindennapi.

Ezzel a kivánsi vendégek egy kis aranyo-

zott asztalk körül gyülekeztek össze, melyre minden megtekintés után a gyűrűt visszatette. Ebben a pillanatban nagy mozgás kezelegett a teremben, a kik hátul álltak, az ajtó fele fordultak. Akik a gyűrűt bánták, önkentelenül visszafordultak, s abban a pillanatban ők is izgatottan hagyták ott az asztalkat, — a gyűrűt.

Az általános mozgás és izgatottság oka pedig egy főhercegi megjelensége volt s így nem eszudá, ha a magas vendég fölötti örömeiben Barsay hercegi maga is megfedekezett a gyűrűről.

A főhercegi husz perczeni időzzést lisztbe meg Barsay palotáját. Tavozása után a vendégfogadó hercege volt az első, ki a kis aranyozott asztalkához sietett, a melyre a gyűrűt tette, — de az legnagyobb bámulatára már nem volt az asztalon.

Első meglepetése után arra a gondolatra jött, hogy talán valamelyik vendég a főhercegi hitelen belepese folytán megjelensében a gyűrűt zsebébe eszudatta. A vendégek eszméltakla vesztve, a főhercegi szeműrtől tárgyaltak. Barsay a terem közepéről szót hozzájuk.

— Nagyon sajnálom, hogy kéntelenül nyergok zavarai társalgásukat. Előlekeznék, hogy a grófné megjegyzésére lehoztam ujmatró a gyűrűt és letettem megtekintésre vegett az asztalkára. Midőn önk a gyűrűt javában nézgetteik, — ő es, és kir, lenszeg lepett a terembe és önk ölhagyták az asztalkat, a gyűrűt, most pedig azt nem találom már az asztalkán.

A vendégek e szavak után nem szóltak semmit, hanem mintha sóbáányvára meredtek volna, ugy álltak ott. Az edes mosolya, kokett grófné volt az első, ki megmozdult helyéről. Feszesen, mint egy garla kapitány ment a terem végig, az ajtó felé azonban megfordult és kifogástalan megajlás után távozott.

A grófné távozása után jöttek csak magukhoz a magasnagra vendégek. Ok is éppen ugy eszledettek, akár csak az öreg kokett grófné: hidegen, szó nélkül távoztak s pár percz múlva irtsz, elhagytott lett a feresz, eszlago hely terem. Csak a hercege volt a terem közepén, összefont karokkal és őszevont szemöldökkel. Érdekes halvány arca egy aranyalattal meg halványabb lett . . .

A font esemény után pár nap múlva a rendőrség bünyűgy vezetőjénél megjelene Barsay hercege és a beszélgetés közöttük rendűvűl hosszúra nyúlt. A hercege tavozása után a bünyűgy osztály vezetője magához szollított és megösmertett az egész ügyről. A hercegnék senkire sem volt gumija, így lehat tehoz volt a dolgot megfogott Miniszterialtal azon kivánságának adott kifejezést, hogy elidaltassék meg a rendűri nyomozást és a gyűrű előkerítése esetén 10000 frt jutalmat igtet.

Nekem el kellett hat nemnem nyomozni és ép ugy éreztem magam, mint egy vak, ki ösméretlen utakra teved. Gostálalom helyomatam a halvársában, midőn előttem egy díszesen öltözött hölgy tánt fel, ki ríkásokla hangon beszélte egy

DISZLEVELPAPIROK kártyapapirok, esinos festett-, fa- és papir-cassettában. **Emlék könyvek, Jegyzet- és egyes könyvecskék, Kottás- és képes levelezőlapok** (vidéki megrendelésnél 15 drbmál portmenteser küldeték) **dus választékban kaphatók**

BALKÁNYI ERNŐ könyvnyomdájában
ALSÓ-LENDVÁN.

Vasuti menetrend.

A-Lendva-Csakortanya.		A-Lendva-Z-Egerszeg.	
Indul:	Érkezik:	Indul:	Érkezik:
7 óra 47 p.-kor d. e.	7 óra 03 p.-kor d. e.	7 óra 03 p.-kor d. e.	7 óra 47 p.-kor d. e.
8 " 54 " este.	5 " 40 " d. u.	5 " 40 " d. u.	8 " 54 " este.
6 óra 52 p.-kor d. e.	7 óra 37 p.-kor d. e.	7 óra 37 p.-kor d. e.	6 óra 52 p.-kor d. e.
5 " 30 " d. u.	8 " 44 " este.	8 " 44 " este.	5 " 30 " d. u.

NYILTÉR.*

Figyelmeztetés.

Dentist Wellner Gyula
specialista fogász Z.-Egerszegről,
jelenleg Alsó-Lendván működik (Korona szállóban)

Felkéri mindazon igen tisztelt pátienseit, kiknél a mult izbeni itt tartózkodása alkalmával készített bármimemű művelésnél javításra lenne szükség, hogy őt felkeresni sziveskedjenek, miután minden szükségesé vált javítást díjmentesen eszközöl.

Alsó-Lendván marad június hó végéig.

Rendel a műfogászat minden ágában reggel 8-tól délután 6-ig.

* E rovart alatt közzétettek felelősséget nem vállal a Szerk.

Hirdetések.

253 1899. szám.

Árverési hirdetmény.

Ahullit királyi bírósági végrehajtó az 1881. évi IX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az alsó-lendvai királyi járásbíró-ság 854. p. 98. számú végzése által dr. Csindor István ügyvéd zala-egerszegi lakos végrehajtató javára Trányecz Márk kis-palmai lakos ellen 321 forint 98 kr. tőke egy járuléka erejéig elrendelt

kielegitési végrehajtás alkalmával körülbelül 8 féltől foglalt 730 forint — kr. aranyra becsült 3 kancaza lá, egy tőbön, egy fény, egy bíka és egy sokszobos álló ingóságok nyilvános árverés útján leendő eladásra elrendeltetvén, ennek a helyszínén vagy is Kis-Palmai festővezetőnek lakánál becsült eszközösesre 1899-ik évi július 1-5-ő napjának d. e. 10 óraja határidővel közzétette az alább a venni szándékozó ezennel elő megjelöléssel hivatalos meg. hogy az érintett ingóságok ezen árverésben, az 1881. évi IX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legelőbb tiszteinek becsült aul is eladatul fognak.

Az előirvesztendő ingóságok vételára az 1881. évi IX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifejtendő.

Kelt Alsó-Lendván 1899. évi június hó 13-ik napján.

Versits Elek,

kir. bírósági végrehajtó.

2802.99. tkvsz.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az a-lendvai kir. bíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Marosa Ferencz turmischai lakos végrehajtónak Habor István és neje Ambrus Klára ugyanottani lakos 2. p. végrehajtást szenvedők elleni 206. f. — kr. tőkeadóvetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az alsó-lendvai királyi járásbíró-ság fordulóba jöve, a turmischai 55. számú tőkben A 2. s. 2. sor 230. hrzi sz. a. foglalt a 232-ed részben Habor István, 232-ed részben Ambrus Klára fejt. Habor István, 232-ed részben Ambrus Ferencz nos Barbárcs Kálmán és 232-ed részben Ambrus Borbála fejtett Fehér István neven álló, az adó alapján 27 forintra becsült egész ingatlanra; a turmischai 408. számú tőkben A 2. s. 1942. hrzi szám által foglalt a 232-ed részben Habor István végrehajtást szenvedő, 232-ed részben Fehér István és 232-ed részben Ambrus Borbála fejtett Fehér István neven álló, az adó alapján 24 fo-

rintra becsült egész ingatlanra; a turmischai 432. számú tőkben A 2. s. 1. sor 1073. hrzi sz. a. foglalt a 232-ed részben Habor István nos Ambrus Klárával; 232-ed részben Ambrus Borbála fejtett Fehér Ferencz nos és 232-ed részben Marosa Ferencz nos Herr Rozival neven álló, az adó alapján 24 ftra becsült egész ingatlanra; a turmischai 462. számú tőkben A 2. s. 1. sor 1003. hrzi sz. a. foglalt ingatlanból Habor István végrehajtást szenvedő neven álló, az adó alapján 38 ftra becsült 232-ed részre; a turmischai 506. számú tőkben A 2. s. 1. sor 496. hrzi szám által foglalt ingatlanból Habor István végrehajtást szenvedő neven álló, az adó alapján 63 forintra becsült 232-ed részre; s végül a turmischai 673. számú tőkben A 2. s. 1. sor 792. hrzi sz. a. foglalt a 232-ed részben Habor István; 232-ed részben Ambrus Klára fejtett Habor István; 232-ed részben Ambrus Borbála fejtett Fehér István és 232-ed részben ifjú Ambrus Ferencz neven álló, az adó alapján 128 forintra becsült egész ingatlanra és pedig a turmischai 55. 408. 432. és 673. számú telekjegyzőkönyvi egész ingatlanokra a végrehajtási törvény 156. §-a alapján 27 forint, 24 forint, 24 ftr. 38 forint, 63 forint és 128 forintban ezennel megállapított kikéltési árban az árverést elrendelték, hogy a fennelb megjelölt ingatlanok az 1899. évi július hó 13-ik napjának délelőtti 10 órakor Turmischai községében a községállomást megtartandó nyilvános árverésben a megállapított kikéltési árban álló is eladatul fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát közszépben, vagy az 1881. LX. törvény-ézik 42. §-ában jelzett árfolyammal számotat és az 1881. nov. 1-en 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékegységek erejéig a kikéltött közező letenni, avgy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a kikéltésnek a bíróságnál előzetes ellenőrzésről kikéltött szabályozási elismerévent atszághatatlant.

Kelt Alsó-Lendván, 1899. évi május hó 17. napján.

Az a-lendvai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság.

Horváth, kir. albiró.

Egy jó házból való fiu
tanonczul felvétetik
asztalos műhelybe.

→ Czim megtudható lapunk kiadóhivatalában. →

Hirdetések felvételnek

e lap kiadóhivatalában

olcsó árak mellett.